

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

Національний університет
«ОДЕСЬКА ЮРИДИЧНА АКАДЕМІЯ»

ОДЕСЬКИЙ ЛІНГВІСТИЧНИЙ ВІСНИК

Науково-практичний журнал

Випуск 10

Том 2

Одеса
2017

Головний редактор: Петлюченко Н.В.

доктор філологічних наук, професор, завідувач кафедри іноземних мов № 2
Національного університету «Одеська юридична академія»

Відповідальний секретар: Томчаковська Ю.О.

кандидат філологічних наук, доцент, доцент кафедри іноземних мов № 2
Національного університету «Одеська юридична академія»

Редакційна колегія:

Таранець В.Г. – д-р філол. наук, професор, професор кафедри іноземних мов № 2 Національного університету «Одеська юридична академія»

Кузнєцова Т.В. – д-р наук із соціальних комунікацій, декан факультету журналістики Національного університету «Одеська юридична академія»

Мамич М.В. – д-р філол. наук, доцент, завідувач кафедри прикладної лінгвістики Національного університету «Одеська юридична академія»

Ступак І.В. – д-р філол. наук, професор, декан факультету лінгвістики та перекладу, завідувач кафедри германських та східних мов Міжнародного гуманітарного університету

Мізецька В.Я. – д-р філол. наук, професор, завідувач кафедри іноземних мов професійного спілкування Міжнародного гуманітарного університету

Образцова О.М. – д-р філол. наук, професор, декан факультету іноземних мов Південноукраїнського національного педагогічного університету імені К.Д. Ушинського

Морошану Л.І. – канд. філол. наук, доцент, доцент кафедри перекладу та мовознавства Міжнародного гуманітарного університету

Колегаєва І.М. – д-р філол. наук, професор, завідувач кафедри лексикології та стилістики англійської мови Національного університету імені І.І. Мечникова

Воробйова О.П. – д-р філол. наук, професор, завідувач кафедри англійської філології і філософії мови імені професора О.М. Мороховського Київського національного лінгвістичного університету

Бабелюк О.А. – д-р філол. наук, професор, професор кафедри технічного перекладу Львівського державного університету безпеки життєдіяльності

Валігура О.Р. – д-р філол. наук, професор, завідувач кафедри східної філології Київського національного лінгвістичного університету

Селіванова О.О. – д-р філол. наук, професор, завідувач кафедри теорії та практики перекладу Навчально-наукового інституту іноземних мов Черкаського національного університету імені Богдана Хмельницького

Светозарова Н.Д. – д-р філол. наук, професор, професор кафедри фонетики і методики викладання іноземних мов Санкт-Петербурзького державного університету (Росія)

Козлова Р.М. – д-р філол. наук, професор, професор кафедри російського, загального та слов'янського мовознавства Гомельського державного університету імені Франціска Скорини (Білорусія)

Крістіан Саппок – професор Інституту російської культури імені Лотмана, факультет філології, Рурський університет, м. Бохум (Німеччина)

Рекомендовано до друку та поширення через мережу Internet
Вченою радою Національного університету «Одеська юридична академія»
(протокол № 2 від 24.10.2017 р.)

Науково-практичний журнал «Одеський лінгвістичний вісник»
зарєстровано Державною реєстраційною службою України
(Свідоцтво про державну реєстрацію друкованого засобу масової інформації
серія КВ № 20331-10131 р.)

«Одеський лінгвістичний вісник» внесено до переліку наукових фахових видань України, в яких можуть публікуватися результати дисертаційних робіт на здобуття наукових ступенів доктора і кандидата наук відповідно до Наказу Міністерства освіти і науки України № 793 від 04.07.2014 р. (Додаток № 8).

Журнал включено до міжнародної наукометричної бази **Index Copernicus International** (Республіка Польща).

Сайт видання: www.oljournal.in.ua

РОЗДІЛ VII

МЕТОДИКА ВИКЛАДАННЯ ІНОЗЕМНИХ МОВ

УДК 372.811.161.1.

Азарова Л. Е.

МЕТОДИЧЕСКИЕ АСПЕКТЫ В ПРЕПОДАВАНИИ РУССКОГО ЯЗЫКА КАК ИНОСТРАННОГО

В статье приводится аналитический обзор существующих на образовательном рынке методик преподавания русского языка как иностранного в высших учебных заведениях. Рассматриваются базовые понятия методики обучения русскому языку как иностранному и их место в системе технологии обучения.

Ключевые слова: методически новации, методика обучения, лингвострановедение.

Азарова Л. Е. Методичні аспекти у викладанні російської мови як іноземної. – Стаття.

У статті наводиться аналітичний огляд існуючих на освітньому ринку методик викладання російської мови як іноземної у вищих навчальних закладах. Розглядаються базові поняття методики навчання російської мови як іноземної і їхнє місце в системі технології навчання.

Ключові слова: методичні новації, методика навчання, лінгвокраїнознавство.

Azarova L. Ye. Methodical aspects in teaching Russian as a foreign language. – Article.

The article gives an analytical review of the methods of teaching Russian as a foreign language in higher educational institutions existing in the educational market. The basic concepts of teaching Russian as a foreign language and their place in the system of teaching technology are considered.

Key words: methodical innovations, teaching methods, linguistic studies.

Курс «Методика преподавания русского языка как иностранного» является одной из ведущих дисциплин в профессиональной подготовке будущих преподавателей русского языка как иностранного. Этот курс призван познакомить студентов с современным состоянием и тенденциями развития методики преподавания РКИ как науки и ориентирован на формирование у студентов педагогических навыков и умений в области преподавания русского языка как иностранного. Начало XXI века ознаменовалось значительными достижениями в развитии методической мысли, впечатляющим показателем которых могут служить публикации монографического и учебного характера, изданных в Украине. В них содержится современный взгляд на преподавание РКИ с позиций базисных для методики наук: педагогики, психологии, лингвистики, культурологии.

Сохраняет свою значимость методика преподавания РКИ труд старейшего профессора РУДН В.Н. Вагнер [4]. В статье Л.В. Московкина, А.Н. Щукина обсуждается целый ряд педагогических технологий, которые используются при обучении русскому языку как иностранному; рассматриваются вопросы эффективности, интенсивности, целесообразности их применения в тех или иных условиях обучения [6]. Роль лингвострановедения в преподавании РКИ находим в статье Т.В. Ковтун. Она пишет, что «одновременно с изучением языка надо изучать и культуру его народа – знакомиться с историей, литературой, экологией, географией, политикой страны, бытом,

традициями, психологией. В этом случае язык является не только средством коммуникации, но и способом ознакомления студентов-иностранцев с новой для них действительностью. Комплекс этих сведений принято обозначать словом «страноведение», появившимся в 80-е гг. XIX в., а методику преподавания этих сведений при изучении иностранного языка – лингвострановедением. Главная цель лингвострановедения – обеспечить коммуникативную компетенцию в актах межкультурной коммуникации, прежде всего посредством адекватного восприятия речи собеседника и понимания оригинальных текстов» [4].

Глубокие научные исследования в преподавании РКИ имеет Харьковский национальный университет им. В.Н. Каразина. Это работы Л.В. Асоян, Т.В. Тарасовой, Т.А. Цареградской [1]. Они рассматривали научно-методические направления совершенствования преподавания русского языка как иностранного (РКИ) студентам-иностранцам в сфере коммуникативного общения с учётом межпредметных связей при изучении естественных дисциплин.

Базовые понятия методики обучения иностранным языкам и их место в системе технологии обучения находим в статье А.А. Зернецкой [3]. Методические рекомендации по обучению монологической речи, аспекты обучения языку иностранных студентов исследованы в работах И.А. Федоровой [8], Л.И. Васецкой, Л.Н. Сенник [2]. Лингвокультурологический аспект в преподавании РКИ изучен в работе Л.П. Маслюк [5],

где подан лингвострановедческий материал, являющийся сильным рычагом для укрепления мотивации, создания и поддержания интереса к изучению русского языка иностранными студентами. Доказано, что введение элементов лингвострановедческого характера необходимо в решении проблем соотношения и взаимодействия языка и культуры и отражает реальные потребности теории методики и практики преподавания русского языка как иностранного. В этом и заключается **актуальность** нашего исследования.

Целью данной статьи является исследование базовых понятий методики обучения русскому языку как иностранному и их место в системе технологии обучения.

В последние годы вышло много публикаций по методике преподавания РКИ в высших учебных заведениях. Назовем лишь некоторые методические новации, нашедшие отражение в их содержании. Исследователями принято выделять *общие, частные и специальные*.

Общие методики содержат описание закономерностей и особенностей обучения РКИ вне зависимости от конкретных условий преподавания языка.

Частные методики характеризуют закономерности и особенности преподавания русского языка в конкретных условиях его изучения. Применительно к обучению русскому языку как иностранному разграничение общей и частичной методик следует уточнить. Общая методика изучает закономерности обучения русскому языку независимо от характера и условий обучения, в то время как частная методика исследует закономерности обучения в вузе в конкретных условиях: подготовительный и основные факультеты, интенсивное обучение, обучение в кружках, на краткосрочных курсах и т.д.

Специальные методики, число которых преобладает, характеризуют особенности преподавания какой-либо стороны языка или учебной деятельности педагога. Среди этого вида методик могут быть выделены публикации по лингвострановедению, культурологии, работе с художественным текстом, истории преподавания РКИ, требованиям к профессии учителя русского языка и др. Специальная методика связана с обучением отдельным аспектам системы языка или видам коммуникативной деятельности.

Среди всех видов методик получили широкое распространение методики, отражающие содержание современных методов обучения языку.

Прежде всего это переводная методика, которая опиралась на идеи грамматико-переводного метода обучения, согласно которому в качестве основы обучения рассматривалась письменная речь, а на занятиях основное внимание уделялось изучению грамматики, чтению учебных и

оригинальных текстов, переводу, выполнению тренировочных упражнений. Однако переводные методики обеспечивали хорошее знание системы языка и владение переводными умениями, но не способствовали достаточно прочному овладению языком практически, что привело к появлению новых методик, среди которых в 60–70-е гг. ведущее место заняла классическая методика, сторонники которой пропагандируют сознательный путь овладения языком, утверждая, что, изучив структуру языка, можно успешно пользоваться им, а овладение средствами языка является необходимой предпосылкой владения языком как средством общения [9, с. 51]. На наш взгляд, классическая методика нужна тем, кто хочет работать с иностранным языком или мечтает овладеть им в совершенстве.

Важную роль в изучении РКИ играет коммуникативная методика. Этот тип методики стал особенно популярен с середины XX столетия в связи с интересом к обучению языку как средству общения. Акцент в работе делается на речевую деятельность и устную коммуникацию (аудирование, говорение), бытовое и учебное общение путём моделирования на занятиях ситуаций речевого общения. Научное обоснование метода было предложено проф. Е.И. Пассовым и получило практическую реализацию во многих языковых курсах, в том числе таких популярных, как «Старт-1, 2, 3» (для подготовительных факультетов), «Темп-1, 2» [9, с. 52].

Именно коммуникативные методики больше всего подходят для тех, кто хочет общаться на русском языке или стремится преодолеть языковой барьер.

Интенсивная методика получила развитие под влиянием психологических идей Г. Лозанова и адресована тем, кто стремится овладеть основами языка в сжатые сроки с опорой на психологические резервы личности, которые при традиционном обучении используются недостаточно эффективно. Методика занятий сводится к разыгрыванию и заучиванию речевых образцов в различных ситуациях общения [9, с. 52].

Интерактивная методика предусматривает использование компьютерных технологий и видеозаписей. Этот вид методики за последние годы получил широкое развитие. Выпущено несколько компьютерных курсов русского языка, которые особенно рекомендуются для использования в рамках дистанционного обучения. Используются мультимедийные средства для оптимизации процесса обучения иностранным языкам в неязыковых вузах. В настоящее время коммуникативная методика в обучении русскому языку как иностранному сохраняется и в учебниках, и в методах ведения занятий, хотя приобрела новые направления информационного и мультимедийного харак-

тера, связанного с использованием Интернета. Изучение русского языка стало более интересным и эффективным.

В связи с переходом украинской высшей школы на двухступенчатую систему обучения (бакалавр – магистр) уточнению подверглась система этапов и уровней обучения языку. Был разработан Государственный образовательный стандарт по русскому языку как иностранному, в котором были представлены три этапа обучения (начальный, основной и продвинутый, соответствующие элементарному, свободному и совершенному владению языком в европейской классификации) и 6 уровней владения языком (элементарный, базовый и четыре сертификационных).

Начальный этап (для достижения иностранными студентами уровней владения языком А1, А2, В1) обеспечивается на подготовительном факультете / отделении, обучение на котором является составной частью системы высшего образования иностранных граждан в Украине. Основной (углублённый) и завершающий этапы обучения (для достижения иностранными студентами уровней владения языком В2 – нефилологи, С1 – филологи) обеспечиваются с I по IV курсы – на уровень бакалавра, V–VI курсы – на уровень магистра.

К методическим новациям следует отнести и определение в качестве конечной цели обучения языку достижение стратегической цели, характеризующей уровень владения языком вторичной языковой личностью (термин предложен Ю.Н. Карауловым). Понятие «вторичная языковая личность» рассматривается в современной лингводидактике в качестве одной из ее центральных категорий и используется для характеристики компетенции владеющего языком с точки зрения отражения им в своих речевых произведениях окружающей действительности (картины мира) и для достижения определённых целей в этом мире [9, с. 53].

Таким образом, существующие методики преподавания РКИ в вузах позволяют рассматривать учебный процесс с позиций личностно-деятельного подхода, в рамках которого иностранный студент выступает в качестве активного, творческого субъекта учебной деятельности и требует учёта его психологических особенностей, способностей, интересов и потребностей. Основными задачами курса «Методика преподавания русского языка как иностранного» являются: формирование у студентов лингвометодической базы как основы их будущей профессиональной деятельности; знакомство студентов с современными подходами к организации обучения русскому языку как иностранному; с принципами, средствами, методами, формами организации учебной деятельности иностранных студентов с современными технологиями обучения РКИ.

Об успешности этой методики свидетельствует большое количество студентов-иностранцев, обучающихся в украинских вузах, число которых на сегодняшний день составляет 63906 человек. Почти половина иностранных студентов, которые учатся в Украине (44,61%), являются гражданами постсоветских стран – Азербайджана (16,14%), Туркменистана (15,34%), Грузии (4,48%), Узбекистана (2,69%), Российской Федерации (2,49%), Молдавии (1,6%), Армении (0,68%), Республики Беларусь (0,46%), Таджикистана (0,44%), Казахстана (0,19%) и других. К основным странам, из которых студенты приезжают на учёбу, относятся также страны Азии и Африки – Индия (9,6%), Нигерия (5,63%), Марокко (5,36%), Иордания (3,94%), Ирак (3,85%) и Китай (3,26%) [7, с. 26].

Иностранные студенты получают высшее образование преимущественно в государственных высших учебных заведениях Украины (89,63%), которые признаны за границей и входят в международные рейтинги.

Соответственно, к регионам лидерам по количеству иностранных студентов относятся Харьковская, Киевская, Одесская, Днепропетровская, Запорожская, Винницкая, Ивано-Франковская, Тернопольская, Львовская и Полтавская области. Только в Харькове учится 20925 иностранцев [7, с. 27].

Иностранные студенты традиционно выбирают медицинские (40,12%), экономические (7,31%), инженерные (4,37%) и правовые (3,79%) направления подготовки, в частности к трендовым, среди иностранцев, специальностям можно отнести лечебное дело (30%), менеджмент (6,51%), стоматологию (5,38%), финансы и кредит (5,29%), правоведение (3,5%), фармацию (3,68%), экономику предприятий (2,51%), учёт и аудит (2,42%), международную экономику (2,34%), строительство (2,13%). Большинство иностранных студентов получают высшее образование по образовательно-квалификационным уровням «бакалавр» (48,9%), «специалист» (38,1%) и «магистр» (7,4%). Почти 2 тысячи иностранцев учатся на языковой подготовке с целью дальнейшего поступления в украинские высшие учебные заведения [7, с. 27].

Статистические данные подтверждают позитивную динамику в желании иностранной молодёжи получать образование в Украине. Традиционно высшие учебные заведения Украины пользуются популярностью среди абитуриентов из постсоветских, африканских и азиатских стран, в то время как доля студентов дневной формы обучения из стран ЕС и Южной Америки составляет менее 5%. Полученные в Украине квалификации дают возможность иностранным выпускникам достойно трудоустроиться на родине.

Литература

1. Асоян Л.В. Актуальные методические направления усовершенствования преподавания русского языка студентам-иностранцам в вузах Украины в учебно-профессиональной сфере с учетом межпредметных связей / Л.В. Асоян, Т.В. Тарасова, Т.А. Цареградская // Вестник ХНУ. – № 12. – С. 30–35.
2. Васецкая Л.И. Организационно-методические аспекты обучения языку иностранных студентов-медиков англоязычной формы образования / Л.И. Васецкая, Л.Н. Сенник // Вестник ХНУ. – № 16. – С. 49–56.
3. Зернецкая А.А. Подход, метод, принцип, прием, обучающее влияние / А.А. Зернецкая // Вестник ХНУ. – № 12. – С. 110–114.
4. Ковтун Т.В. Место и роль лингвострановедения в преподавании русского языка как иностранного / Т.В. Ковтун // Русский язык, литература, культура в школе и вузе. – 2008. – № 6. – С. 27–29.
5. Маслюк Л.П. Лингвокультурологический аспект в преподавании русского языка как иностранного / Л.П. Маслюк // Вестник ХНУ. – № 16. – С. 155–159.
6. Московкин Л.В. Педагогические технологии в обучении русского языка как иностранного / Л.В. Московкин, А.Н. Щукин // Русский язык, литература, культура в школе и вузе. – 2008. – № 1. – С. 44–48.
7. Новосад Г. Інтернаціоналізація вищої освіти: іноземні студенти в Україні (2015 – 2016) / Г. Новосад, О. Шаповалова // Матеріали III Міжнародної науково-методичної конференції «Актуальні питання організації навчання іноземних студентів в Україні». – Тернопіль, 18–20 травня 2016 р. – С. 26–28.
8. Федорова И.А. Методические рекомендации по обучению деловой англоязычной монологической речи / И.А. Федорова // Вестник ХНУ. – № 15. – С. 141–149.
9. Щукин А.Н. Методические новации в преподавании русского языка как иностранного в начале нового тысячелетия / А.Н. Щукин // Русский язык, литература, культура в школе и вузе. – 2006. – № 1. – С. 50–53.

УДК 81.161.2:378.4.014.6–054.62

Бедько І. В.

КОМУНІКАТИВНО-КОГНІТИВНИЙ АСПЕКТ В УКРАЇНСЬКОМОВНІЙ ПІДГОТОВЦІ ІНОЗЕМНИХ ГРОМАДЯН

У статті визначено сучасні тенденції викладання української мови як іноземної, аналізується роль комунікативно-когнітивного підходу до викладання української мови іноземним громадянам, розглядаються інноваційні методи викладання української мови як іноземної у вищих навчальних закладах. Кінцевою метою визначається формування комунікативно-когнітивної компетенції в студентів-іноземців.

Ключові слова: українська мова як іноземна, комунікативно-когнітивний підхід, мовленнєва діяльність.

Бедько И. В. Коммуникативно-когнитивный аспект в украиноязычной подготовке иностранных граждан. – Статья. В статье определены современные тенденции преподавания украинского языка как иностранного, анализируется роль коммуникативно-когнитивного подхода к преподаванию украинского языка иностранным гражданам, рассматриваются инновационные методы преподавания украинского языка как иностранного в высших учебных заведениях. Конечной целью определяется формирование коммуникативно-когнитивной компетенции у студентов-иностранцев.

Ключевые слова: украинский язык как иностранный, коммуникативно-когнитивный подход, речевая деятельность.

Bedko I. V. Communicative-cognitive aspect in Ukrainian language training for foreign students. – Article.

The article defines the current trends in teaching Ukrainian as a foreign language, analyses the role of the communicative-cognitive approach to teaching Ukrainian to foreign citizens, considers effective innovative methods to teaching Ukrainian as a foreign language in higher educational institutions, and highlights that the formation communicative competence of foreign students.

Key words: Ukrainian as a foreign language, communicative-cognitive approach, speech activity.

Сучасний етап роботи вищих навчальних закладів (ВНЗ) характеризується підвищенням вимог до викладання української мови як іноземної (УМІ) завдяки тим інтеграційним процесам, які відбуваються і стосуються входження України в єдиний освітній простір. Українська мова для іноземних студентів – не тільки навчальний предмет. На сьогодні ця дисципліна є не просто засобом розвитку особистості, частиною культури іноземних громадян, які здобувають вищу освіту в українських ВНЗ українською мовою, формування комунікативної компетенції, що дає можливість майбутньому фахівцю постійно вдосконалюватися в мові. Змістом навчання іноземних студентів у немовних ВНЗ України в даний час є практичне володіння використовувати її для досягнення своєї мети.

Мова – це найважливіший засіб вираження думки, отримання і передачі знань, основа всієї комунікативно-когнітивної діяльності. Саме мовні структури, що підлягають когнітивній обробці в процесі мовленнєвої діяльності, визначають зовнішній світ свідомості кожної особистості [4].

Мовна підготовка іноземних громадян у вищій школі – досить гнучкий освітній процес, що чуйно реагує на зміни, які відбуваються в суспільстві. Вивчення УМІ відіграє велике значення в когнітивному розвитку іноземця, бо саме через мову можна узагальнити розумову (ментальну, мисленнєву) діяльність, тобто вербалізувати (висловити) її. З іншого боку, як зазначає М. Кочерган, «вивчення мови – це опосередкований шлях дослідження пізнання, бо когнітивні й мовні структури перебувають у певних співвідношеннях» [8, с. 148].

На сучасному етапі розвитку лінгвометодики з метою гармонізації навчального процесу викла-

дання іноземних мов, зокрема УМІ, використовуються різноманітні підходи та їх компоненти, а саме:

1) інтегрований підхід, заснований на взаємопов'язаному формуванні вмінь у всіх видах мовленнєвої діяльності;

2) аудитивний підхід, який передбачає, що усне мовлення має випереджати формування продуктивних усно-мовленнєвих умінь;

3) комунікативний підхід, відповідно до якого вивчення іноземної мови покликане враховувати особливості реальної комунікації, тому в основі навчання повинна лежати модель реального спілкування;

4) лінгвокультурознавчий підхід, який полягає в оволодінні мовою соціокультурних особливостей країни, де студент навчається;

5) когнітивний підхід, який спирається на принцип свідомості в навчанні і на теорію соціо-конструктивізму, згідно з якою учень є активним учасником процесу навчання, а не об'єктом навчальної діяльності викладача [6, с. 69].

Комунікативному напрямку у викладанні іноземної мови, присвятили наукові праці відомі лінгвісти: Т. Балихіна, І. Верещагіна, І. Зимняя, Є. Пасов, В. Костомаров, О. Мітрофанова, В. Сафонова та ін.

Ю. Пассов, В. Плахотник, В. Редько, В. Сафонова, Н. Складенко одноставні в думці, що принципами комунікативності є ситуативність, мовленнєво-розумова діяльність, новизна, функціональність, індивідуалізація, діалог культур, комплексність, автентичність.

С. Шатілов простежує комунікативний компонент через сукупність методів навчання, що мають забезпечити діалогове, особистісно-мо-

РОЗДІЛ V КОНТРАСТИВНА ЛІНГВІСТИКА

Домбровський Р. О., Назаренко О. Ю. Терміни-назви дієслівних способів в античних та українських граматикив (на матеріалі латинської, старогрецької та української мов).....	89
Клименко А. И., Мамедова А. И. Концепты <i>PERSONA</i> и <i>MENSCH</i> в испано- и немецкоязычной картинах мира.....	93
Краснобаєва-Чорна Ж. В. Вторинна семіотична система цінності «гроші» у фраземіці (на матеріалі одно- та різносистемних мов).....	97
Пономарьова О. А. Семантичні відношення паремій, що містять назву людини за родом занять (на матеріалі української, англійської та німецької мов).....	102
Ясногурська Л. М. Паремійна та фразеологічна репрезентація концепта «ЗРАДА» в зіставлюваних лінгвокультурах (на матеріалі української та англійської мов).....	107

РОЗДІЛ VI ТЕОРІЯ І ПРАКТИКА ПЕРЕКЛАДУ

Запорожець Д. А. Виокремлення причин міжкультурних комунікативних невдач у професійній діяльності перекладача.....	112
Поворознюк Р. В. Інтерлінгвальний вимір онлайн-платформи TED Talks.....	117
Фоменко Е. Г. Трудности перевода кириллицей «Поминок по Финнегану» Джеймса Джойса.....	121
Шпель Ю. О. Особливості перекладу тропів М. Т. Рильським у романі О. С. Пушкіна «Євгеній Онегін» (переклад порівнянь).....	126

РОЗДІЛ VII МЕТОДИКА ВИКЛАДАННЯ ІНОЗЕМНИХ МОВ

Азарова Л. Е. Методические аспекты в преподавании русского языка как иностранного	130
Бедько І. В. Комунікативно-когнітивний аспект в українськомовній підготовці іноземних громадян.....	134
Garmash S. V., Sadkovska V. A. Dissemination of information in the framework of the British Council English for universities project.....	139
Зозуля І. Є., Стадній А. С. Формування граматичних навичок в іноземних студентів із дисципліни «українська мова для іноземців» на підготовчому відділенні.....	142
Карпінська Л. Л., Безніс П. М. Організація диференційованого навчання на прикладі розвитку комунікативних навичок у студентів немовних спеціальностей.....	146
Межуєва І. Ю. Метод кейсів у процесі формування професійної комунікативної компетенції студентів немовного вузу.....	149
Радкіна В. Ф., Мельниченко Г. В. Індивідуальне читання іноземною мовою як засіб формування лінгвокультурологічного поля студента.....	153
Романюк Л. В. До проблеми використання систем машинного перекладу студентами немовних спеціальностей.....	157
Хорунжа Л. А. Методика організації та проведення гри під час навчання іноземній мові.....	161